

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

สมนาคุณหมอ

(หมอเต็งที่รักษาโรคถ่ายท้องหลวงตามากราบนมัสการเยี่ยม) เราจะสมนาคุณหมอสัก ๕ หมื่น หมอนี้มีคุณต่อชาติไทยของเล่นหรือ ถ้าหากว่าไม่มีหมอเราตายไปแล้วไม่ได้ช่วยชาตินะ เรื่องใหญ่อยู่ตรงนั้น (พวกลูกศิษย์รวบรวมปัจจัยร่วมทำบุญด้วย) โรคของเรานี้เป็นโรคจะตายถ่ายเดียว พอหมอนี้มาเอายาให้กินฟื้นขึ้นเลยเทียว ทันทันทันใด ดืดผิงๆ เลย นับว่าเป็นปาฏิหาริย์ ยานี้ก็เป็นยารวิเศษ หรือว่ายาเทวดาเข้าแทรกด้วยก็ได้มันถึงรวดเร็วนักหนา แบบผิดหูผิดตานะ ดืดผิงๆ เลย เราก็ก้ออกช่วยโลกในขณะนั้นเลยเทียว นี่เรื่องก็ผ่านมาเรียบริ้อยแล้วตามความมุ่งหมายทุกอย่าง สมบูรณ์แบบ เช่นทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ก็ได้ตั้ง ๑๐ ตันกับ ๓๑๒ กิโลกรัม ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน ก็ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ได้สมบูรณ์แบบตามที่เรากำหนดไว้

อ้าว นับรวมเข้ามาได้เท่าไร เงินสดรวมแล้วเป็น ๙๕,๓๖๐ บาท เอาให้ได้ถึงแสนเดี๋ยวนี้ (อีก ๕ พันเจ้าคะ) ที่นี้เศษแสนเราเอา อยู่ในแสนให้ทางนี้ทั้งหมด เศษแสนเท่าไรเราเอา สมนาคุณผู้มีคุณชื่อนี้มีคุณต่อชาติ ยังเกี่ยวโยงไปถึงศาสนาด้วย ถ้าเราตายเสียนี้ชาติจะเป็นยังไง ศาสนาจะเป็นยังไง เพราะเวลานี้เราหนุนอยู่ทั้งชาติทั้งศาสนาเกี่ยวโยงกันไป เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้ศาสนากำลังหนาแน่นขึ้นมา ก็เราเป็นหัวหน้าอยู่อย่างนี้แหละ ถ้าเราตายแล้วก็หมดเลยไม่มีอะไรเหลือ (ที่หลวงตามेतตาให้เขาหนึ่งแสน เขาบอกเขาไม่เอา เขาขอถวายหลวงตา เขาอยากทำบุญกับหลวงตาเจ้าคะ) นี่เราก็ก้อเงินให้อย่างเดียว รับไปๆ เอาบุญอย่างเดียวถูกต้องแล้ว นี่เราให้เงินอย่างเดียวกัถูกต้องเหมือนกัน เอาไปเลย

(เขาจะขอพักที่วัดระยะหนึ่งก่อน) อยู่ได้เป็นไรไป (เขาบอกเขาศรัทธาหลวงตาอยากร่วมทำบุญกับหลวงตา หลวงตามेतตาเขาเขาก็ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง) อย่างนั้นเราก็เห็นใจทั้งสอง (สาธุ) นี่ก็มุ่งต่อบุญ บุญเป็นของละเอียดสูงมากทีเดียว อ้าว ยอมรับว่าจะให้เลยกลับคืนมา เรารู้ว่าจะให้เงิน ๕ หมื่น กลับมาได้อีก ๕ หมื่น เอาละ ทางนั้นได้บุญไปทางนี้ได้เงินมา ยานี้เป็นเรื่องปาฏิหาริย์จริงๆ จนกระทั่งเราสงสัย ยาที่หมอเต็งเอามาให้ฉันพูดถึงยาหมอเต็ง เราพูดว่าเราจะฉันยานานนี้ชานเดียว ถ้าไม่ถูกก็เลิกเลย ยาปิดกัน เราจะพุ่งเท่านั้นเอง พอเอายามาฉันนี้ดืดผิงเลยนะ แปลก พอกินยาหมอเต็งแล้วก็ดืดผิงๆ เลย

เขาบอกไว้หมด ยานี้เวลาฉันแล้วมันจะถ่าย ถึงจะถ่ายอย่างไรก็ตาม เพราะแต่ก่อน ท่านถ่าย ท่านถ่ายด้วยโรคของท่าน คราวนี้จะถ่ายด้วยยา มันจะถ่ายมากขนาดไหนจะไม่ เพลียเหมือนถ่ายโรค ว่างั้น ฉันลงไปมันจะถ่ายมาก ท่านไม่ต้องตกใจ ถ่ายเท่าไรให้ถ่าย ไปเถอะ พอฉันลงไปก็จริง ๆ เลย แหม ถ่ายเอาเสียจริง ๆ จัง ๆ แล้วทำไมมันถึงถ่ายมาก ช่างหัวมันเถอะเขาว่า แล้วก็ไม่ได้เพลียนะ ถ่ายแล้วไม่เพลีย ถ่ายเรื่อย ๆ จนกระทั่งโรคนี้เบา ลงการถ่ายก็เบาลง ๆ ตามเขาอธิบายนั้นแหละ จากนั้นการถ่ายก็เป็นปกติ คนก็แข็งแรงขึ้น ที่มันถ่ายวันละเก้าหนสิบหนนั้นลดลง ๆ แบบฮวบ ๆ เลย จากนั้นไม่ถ่าย มีแต่ยานี้ถ่าย แทน ๆ เลย เพราะหมอกคนนี้แหละ ไม่งั้นเราไม่ได้ช่วยโลก ตายเลย

เวลาออกช่วยโลก ทั้งชาติทั้งศาสนาอยู่ด้วยกัน ตกลงเลยช่วยทั้งสอง เวลานี้ไม่ใช่ ธรรมดา ช่วยทางชาติแล้วก็ยังช่วยทางศาสนาอีก ศาสนาก็เกิดเป็นไฟลุกอยู่ภายใน กรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองนักปราชญ์ทั้งหลาย มันเลยเป็นเมืองอันธพาลไปหมด ทำลาย ศาสนาแหลกหมด พระป่าจึงออกมาชำระกันเป็นครั้ง ๆ ไซ้ไหมล่ะ นี่ก็เราเป็นหัวหน้าทั้งนั้น แลละ ทุกอย่างอยู่ในเรานี้หมด ทางศาสนาสำคัญมาก เต็มมากทีเดียว เพราะวงกรรมฐาน ทั้งหมดอยู่กับเราคนเดียวคอยชี้ขาด อะไรควรจะชี้ขาด ชี้ขาดเลย ก็ก้าวตามนั้นเลย ๆ เวลา นี้กำลังวงศาสนา กำลังพิจารณากันอยู่เป็นพัก ๆ ๆ ตั้งแต่หนุ่มมหาคะนิตสงคณิสแสน เรื่อยมา ตั้งสมเด็จพระสังฆราชเข้ามา จะโยกเอาสมบัติของพุทธศาสนาออกไป สามพักเอากัน นี้ก็มาอยู่ที่พักที่สามเวลานี้ ส่วนพักสมเด็จพระสังฆราชกำลังเอากันอยู่ นี่ก็เป็นหัวหน้า ทั้งนั้นจะว่าไง เพราะฉะนั้นจึงได้ว่าช่วยทั้งชาติทั้งศาสนา

ศาสนาที่หนักไปแบบหนึ่ง ชาติที่หนักไปแบบหนึ่ง พอชาติเบาบางผ่านจากชาติเข้ามา ก็มาโดนเอาทางศาสนา เวลานี้กำลังค้ำยันกันอยู่เรื่องศาสนา ถ้าเราตายเสียสิ่งเหล่านี้ก็จะหมดความหมายไปเลย มันก็กลืนเลย ๆ กลืนไม่ยากนะ แต่ฉันมีก้างขวางคอ ๆ มันกลืน ไม่ได้ ก้างขวางคอ ไม้ค้ำคอ เข้าใจไหม เป็นชั้น ๆ จึงว่าทั้งชาติทั้งศาสนาอยู่กับคนนี่คนเดียว ถ้าหากว่าเราตายไปเสีย ทั้งชาติทั้งศาสนาจะเป็นยังไง พิจารณาวาดภาพเอาเองก็แล้ว กัน นี่ก็ผ่านมาได้ ๆ นี่ก็สายมากแล้วไม่เทศน์อะไรมากแหละ

เมื่อวานนี้ก็ถ่ายออกหมดไม่มีเหลือเลย เมื่อวานขึ้นก็อาเจียน พอฉันเสร็จแล้วไปฉันทน้ำ เพราะเรารู้สึกผิดปกติในธาตุขันธ์เราเกี่ยวกับน้ำ ที่นี้พอฉันน้ำลงไป รู้สึกว่าเดี๋ยวมันจะจาม จามแล้วก็อาเจียน พอฉันก็ ๆ ลงไปสักเดี๋ยวก็จาม นั่นเริ่มแล้วนะ พอฉันเสร็จแล้ว มันก็จาม พอจามแล้วก็อาเจียน เอาเสียจนหมดไม่มีอะไรเหลือเมื่อวานขึ้น เมื่อวานนี้ก็อีก

เหมือนกัน เอาหมดเลยไม่มีเหลือ จึงเปลี่ยมากเมื่อวาน แต่เมื่อเช้านี้รู้สึกฉันได้บ้าง พอประมาณ ต่อไปมันจะต้องได้ระวังน้ำนะ คอยสังเกตดูเสียก่อน

ที่เราัยบั้งตัวเองอยู่ตลอดเวลา รักษาด้วยยานั้นยานี้ ก็เพราะเราเป็นห่วงบรรดาพี่น้องทั้งหลายต่างหากนะ เราไม่ได้เป็นห่วงเรา เราพูดจริงๆ เหมือนหนึ่งว่าจิตใจเวลานี้ยืมวันอยู่ไปเท่านั้น ยืมวันยืมคืน มาพักบ้านนั้นก็คืนๆ แล้วก็ออกนะ นี่เกิดมาก็ก๊ปกี้กัลป์กี้ภพที่ชาติมันก็ไม่เคยคิดไม่เคยเป็น แล้วชาตินี้เกิดมาอายุก็ถึง ๙๑ ปีนี้ กำลังจะเต็มวันที่ ๑๒ สิงหาคม จะเต็ม ๙๑ ปี พอโครงการช่วยชาติยุติลง ทุกอย่างเหมือนว่าปลดเปลื้องภาระอะไรที่หนักหน่วงทั้งหลายนี้ออกๆ พอออกแล้วจิตใจมันมีลักษณะยิบๆ แะ็บๆ นี้ก็เล่าให้ฟัง เหมือนเด็กจะตื่นนอนมีกระดูกกระดูก ลักษณะยิบแะ็บๆ คำว่ายิบแะ็บๆ นี้ ควรจะไปแล้ว นั่นความหมาย จะไปพูดง่าย ๆ

โลกนี้อยู่มา ๙๑ ปีควรจะไปแล้ว มีลักษณะยิบแะ็บๆ อยู่ภายใน อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ แต่ก่อนเราก็ไม่เคยเป็น แม้ถ่ายจนจะตายอยู่แล้วมันก็ยังไม่เป็น แต่คราวนี้มีลักษณะยิบแะ็บๆ เหมือนกับว่าัยบั้งรังกันไว้ เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเรา เช่น ทางศาสนาเวลานี้ก็กำลังซุลมุนวุ่นวาย เรื่องใหญ่โตก็มาอยู่ตรงนี้ ธรรมเนียมทั้งหมดมาอยู่ทั้งหมดเลย จึงได้พิจารณาเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ ถ้ามเรื่องยานั้นยาน้อยู่ ถ้าไม่มีอะไรแล้วถามหาทำไม เท่านั้นพอ ไปเลย เพราะการไปเราบอกตรงๆ เราพูดอย่างตรงไปตรงมาสมกับสอนพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย ไม่มีการสะทกสะท้าน ไม่ได้สอนด้วยความสงสัยสนเท่ห์อะไร นำออกมาด้วยความสัตย์ความจริง เป็นที่แน่ใจๆ ตลอดเลย เราสอนก็สอนอย่างนั้น

การเทศนาว่าการออกมาจากความจริงล้วนๆ เราสอนด้วยความแน่ใจทุกอย่าง ที่นี้พอปลดเปลื้องมา อันนี้มันมีลักษณะยิบแะ็บ ถ้ายิบแะ็บมันค่อนข้างจะไปแน่ เพราะฉะนั้นจึงมีการัยบั้งกันไว้ ถ้าปล่อยมันก็จะไปจริงๆ การไปของเราไม่ยากอะไรเลย ถึงเวลาแล้วปีบเข้ร่มไม้ร่มไหนแล้วไปเลยของเรา เราไม่มีอะไรเหมือนอย่างโลกทั้งหลายทั่วไป ว่า หลวงตาคุยโหมนี้ ให้เป็นในหัวใจก็แล้วกันไม่ต้องถามใคร รู้เอง ระหว่างขันธ์คือธาตุขันธ์ของเรากับใจ แต่ก่อนมันพัวพันกันอย่างไรๆ บัดนี้มันเป็นยังงั้นมันก็รู้นี้ เวลามันขาดจากกัน เป็นแต่เพียงความรับผิดชอบขาดแล้วทิ้งเมื่อไรได้เลย ความพัวพันคืออุปาทาน ความยึดมั่นถือมั่น มันทุกข์ทั้งร่างกายทุกข์ทั้งใจ มันเกี่ยวโยงกันอยู่ ที่นี้เมื่อใจปล่อยออกหมดเสียแล้ว ยังเหลือแต่ความรับผิดชอบอย่างเดียว รักษาเสียยากกันไปจะเป็นยังงั้น พอเป็นไปได้แค่นั้น เป็นไปไม่ได้แล้วเหอ สลัดปี๊วะเดียวไปเลย เพราะมันไม่มีอุปาทาน เข้าใจไหมล่ะ

เราสอนโลกเราสอนหมดทุกอย่างด้วยความไม่มีอุปาทานในสิ่งทั้งหลาย แล้วย้อนเข้ามาหาธาตุขันธ์นี้ ซึ่งเป็นความกังวลในโลกทั้งสามนี้ มันปล่อยหมด จนกระทั่งถึงเรื่องขันธ์นี้ มันก็ปล่อย แต่ปล่อยขันธ์นี้ปล่อยแล้วยังมีความรับผิดชอบอยู่ลึกลับตามธรรมชาติของมันเอง ที่นี้เวลาอันนี้มันกวน ก็มีแต่ขันธ์แหละกวน ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศไม่กวน กว้างแคบโลกธาตุไม่กวน ที่กวนก็คือธาตุขันธ์ร่างกายของเรา ขันธ์กวน กวนยังงี้ ไม่ยึดก็ตาม ไม่ซึมซาบก็ตาม ก็เหมือนเราอยู่ในห้อง มีเด็กมีคนเดินผ่านไปผ่านมา เขาไม่มาทำไมเราก็กว้าง แต่เขาผ่านไปผ่านมา มันก็เป็นเรื่องสัมผัสสัมพันธ์กับความรู้ของเราอยู่โดยดี คนนี้ผ่านไป คนนั้นผ่านไป ความรับทราบ รับทราบตลอดเวลา อันนี้ทุกซ์ผ่านไปทุกซ์ผ่านไป เจ็บนั้นปวดนี้ผ่านไปผ่านมา นี่ละเรื่องมันกวนเรา เตียวเจ็บท้อง เตียวปวดหัว เตียวเป็นนั้นเป็นนี้ นี่เรียกว่าขันธ์มันผ่านไปผ่านมาของมัน มันก็ไม่ได้ว่ามันรบกวนเรานะ ใจเราก็ไม่ได้ว่ามันรบกวนใจของเรา แต่มันหากเป็นอยู่ด้วยสัญชาตญาณที่จะให้รับทราบๆ มันจึงมารวมอยู่ในขันธ์เรา ทุกอย่างไม่มี มีอยู่ในขันธ์อันเดียว

เช่น ความสุขความทุกข์ เจ็บๆ ก็อยู่ในกาย ความเจ็บนั้นปวดนั้นอะไรก็เป็นเวทนา มันก็อยู่ในกาย รับทราบๆ ถึงไม่ยึดมันก็ผ่านไปผ่านมา จึงเรียกว่ากวนกัน มีที่ให้รับทราบอยู่ นอกนั้นหาย พออันนี้เหยี่ยวยารักษาไม่ได้แล้ว เป็นไปไม่ได้แล้วเหอ ปล่อยไป ผิงเลย นั้น ก็มีเท่านั้น นี่เราก็อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายช่วยชาติบ้านเมืองมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็รู้สึกว่าได้ผลเป็นที่พอใจ ทางด้านวัตถุเราก็ได้เป็นที่พอใจตามที่กำหนดหมายไว้ว่า สิบตันสิบล้าน ได้เรียบร้อยแล้ว ทุกอย่างก็ได้สมมักสมหมาย ที่นี้ขันธ์ของเรา มันก็จะปลดเปลื้องของมันไป เราจึงได้เดือนเสมอ นี่จวนตายแล้วนะๆ ถ้าจริงไม่ได้ มันถึงกาลเวลาจริงๆ รั้งไม่ได้ก็ปล่อยเลย นั้น ถ้ามันพอรั้งได้ก็รั้งกันๆ ถ้ารั้งไม่ได้ก็ปล่อย

เราเป็นห่วงเรื่องโลกเท่านั้น สำหรับเราเองไม่มีอะไรเป็นห่วง สอนโลกด้วยความอาจหาญชาญชัย แม่นยำทุกอย่าง ใครจะเชื่อไม่เชื่อเป็นเรื่องของเขา เรื่องของเราออกจากความแม่นยำๆ เรื่องสอนพระเรื่องสอนโลก เพราะฉะนั้นขอให้พากันยึดกันถือนะ คำพูดที่ว่าคำพูดแบบนี้ ท่านทั้งหลายเคยได้ยินที่ไหนไหม แต่ก่อนเราก็ไม่เคยพูด เพราะมันไม่เคยรู้จะเอาอะไรมาพูด เวลามันรู้ขึ้นมาแ่งไหนๆ มันก็พูดได้ตามแ่งแห่งความรู้มันๆ ที่มันปรากฏขึ้นมาๆ มันรู้เสียเต็มเหนี่ยวมันก็พูดได้เต็มย่น ถ้าถึงกาลเวลาที่ควรพูด เข้าใจหรือละ

นี่ละพุทธศาสนาเราแม่นยำ เรื่องมรรคเรื่องผลนั้นเรียกว่าประกาศทำท่ายอยู่กับตัวของเราเองที่จะนับถือพระพุทธศาสนา แนวทางที่ว่าศาสนธรรม คือคำสั่งสอนของ

พระพุทธเจ้าคือแนวทางที่ถูกต้องแม่นยำ อย่าปลื้กอย่าแวะ ถึงแน่ว่างั้นเลย เรียกว่า สวาก
ขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วไม่มีผิดมีพลาด แน่ยังงัยสอนยังงัยตรงแนวตามนั้น ให้ป็นไป
ตามนี้เถิด อย่าออกนอกกลุ่มนอกทางด้วยความสะตวกสบาย แฉลบออกไปลงเหวนะ กิเลส
มันหลอกให้ลื่นไปหมดนะ ถ้าเรื่องของกิเลสสิ้น เร็วที่สุดนะลงเร็ว ถ้าเรื่องของธรรมต้องจุด
กันไว้ ๆ เรารักเราเราต้องจุดเราเข้าใจไหมละ เอาเพียงเท่านั้นละ เอาละที่นี้จะให้พร

โยม ขอหลวงตารั้งไว้นาน ๆ นะเจ้าคะ

หลวงตา เอ้า ก็ฟังคำเตือนซิ เราอย่าประมาทตัวของเรา นานไม่นานมันก็อยู่ในวิสัย
ของเราเองเข้าใจหรือ ที่นี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th